Р Е Ш Е Н И Е
№ 45593

гр. София, 19.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 64 състав,** в публично заседание на 27.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9782** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. З. А., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН] срещу решение № 62-ОК от 19.06.2026г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения индивидуален административен акт поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно-производствените правила в противоречие с приложимия материалния закон и с целта на закона. Счита, че при постановяването на акта интервюиращия орган е излязъл извън пределите на дължимата в това производство преценка, като вместо да се ограничи до изследване на наличието на нови обстоятелства и елементи, фактически е извършил недопустима цялостна преценка по съществото на молбата по критериите на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Твърди липса на индивидуален подход, неизясняване на личната му история и специфичната му уязвимост, както и прилагане на формален и шаблонен подход от административния орган. Счита, че това е в противоречие с изискванията за законосъобразност, прозрачност и защита на правата на чужденците, търсещи международна закрила. Твърди, че не са му били връчени указанията на арабски език и по този начин е нарушена процесуалната му защита. Жалбоподателят сочи, че обстановката в С. след смяната на режима е белязана от продължаваща нестабилност, активност

на терористичната организация „Ислямска държава“ (ИДИЛ), въоръжени сблъсъци и хуманитарен колапс, което съставлява новонастъпило обстоятелство по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК и обосновава реален риск от безогледно насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Твърди, че е налице критичен недостиг на питейна вода, постоянно електричество и медицински услуги. Има и реален риск от мини и неексплодирали боеприпаси. Твърди, че редовно се извършват атаки над автомобили и цивилни автобуси по магистралите, включително чрез крайпътни бомби и камикадзета на ИДИЛ. В жалбата се излагат и твърдения, че през месец март 2026 г. жалбоподателят е научил от близки роднини, че е обект на издирване и наблюдение от местни структури по сигурността поради минал отказ да се присъедини към въоръжени формирования, политически изказвания и семейни връзки с държавната администрация, както и че през месец юли 2026 г. домът му в С. е бил разрушен от експлозия. Позовава се на решението на Съда на ЕС по дело C-901/19. Направено е искане за отмяна на оспореното решение и изпращане на преписката за разглеждане на молбата в производство по общия ред.

Ответникът, интервюиращ орган на ДАБ при МС се представлява от юрисконсулт П., която счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 11.06.2026г. Процесната молба молителят обосновава с нови обстоятелства относно държавата му на произход С..

Жалбоподателят Х. З. А. е гражданин на С., от мъжки пол, [дата на раждане] , в [населено място], С., арабин по народност, вероизповедание – мюсюлманин - сунит, със семейно положение – неженен с ЛНЧ: [ЕГН].

Молбата е приета за последваща по смисъла на §1, т. 6 ДР на ЗУБ.

С нея чужденецът е поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България като се позовал на нови, според него обстоятелства – нестабилната икономическа обстановка в С., както и че завръщайки се в родината си, за него съществува несигурност.

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Административният орган е формирал извод, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Приел е, че сирийският гражданин не излага достоверни мотиви по отношение на страната му на произход и конкретно как общото положение там би рефлектирало лично върху него. Административният орган е приел, че позоваването на смяната на властта в С. и на отделни инциденти, случащи се в някои части на С., по никакъв начин не могат да се приемат като нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход.

В мотивите на оспореното решение се съдържа и анализ на ситуацията в С. въз основа на справка

с вх. № МД-02-182/07.05.2026 г. на Дирекция „Международна дейност” на ДАБ, от която става я сно, че в случая не е налице влошаване на общата или на политическата обстановка, както и по отношение на сигурността в С., спрямо положението изложено в информацията в справка с вх. № МД-02-159/14.03.2025 г., посочена и анализирана в съдебното производство по подадената предходна последваща молба.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът:..... 4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като ... производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напускал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановени са четири предходни, влезли в сила решения.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а от ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима.

В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а - чл. 76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40-42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ тази преценка е възложена на Интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 от ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 от ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а от ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението и по чл. 58, ал. 7 от ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 от ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца, като тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Обосновано и правилно е прието от ответния орган, че не са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход, които да са основание за допустимост на последващата молба. Направен е анализ на заявеното в молбата от чужденеца и правилно е констатирано, че последващата молба не следва да се допуска до производство за предоставяне на закрила. Интервюиращият орган правилно е преценил, че в депозираната последваща молба за закрила от лицето не се сочат нови обстоятелства по смисъла на ЗУБ, а соченото обстоятелства относно несигурната и нестабилна ситуация в С. не са нови обстоятелства по смисъла на цитираните норми.

Преценката на административния орган, че в последващата молба на чужденеца за международна закрила рег. № КП-01-1699/11.06.2026 г. не се съдържа изложение на нови обстоятелства е правилна. Към настоящия момент, с оглед обстановката в С., не са налице основания за преразглеждане на молбата за закрила на жалбоподателя, съответно за допускане на последващата му молба до производство по предоставяне на закрила.

От представената по делото справка с вх. № МД-02-397 от 21.10.2026г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в С. може да се направи извод за наличието на значително подобрение на цялостната ситуация по отношение на сигурността в страната спрямо периода на първоначалното разглеждане на молбата за закрила на чуждия гражданин, като това подобрение има траен и устойчив характер. Обстановката в С. не се е влошила, напротив значително по-добра е в сравнение с тази, когато оспорващият е напуснал С.. Броят на регистрираните инциденти със сигурност бележи спад след пика от януари 2026 г., като активността на остатъчните клетки на ИДИЛ има спорадичен характер и е насочена предимно срещу сили за сигурност и инфраструктурни обекти. Регионалната актуализация на ВКБООН от септември 2026г. посочва приблизително 1,8 млн. завърнали се от съседни държави и над 2 млн. вътрешно разселени лица, върнали се в районите си на произход, към 31 август. ВКБООН разглежда финансовата подкрепа като помощ за хора, които вече са взели информирано и доброволно решение, допълваща правното консултиране и наблюдението на защита. Според

EUAA след почти ежедневни бойни действия през гражданската война от март 2025г. Идлиб навлиза в период на относително спокойствие. Регистрираните спорадични инциденти в отделни райони нямат повсеместен характер и не са насочени срещу мирното население. Следователно липсва новосъздадено или новооткрито обстоятелство от съществено значение както по отношение на личния статус на молителя, така и по отношение на страната му по произход, което да обоснове преразглеждане на въпроса за предоставяне на международна закрила.

Приетата по делото справка е изготвена в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“. Те следва да се кредитират. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочената справка е изготвена от компетентен орган и в кръга на правомощията му.

Извършеният анализ обуславя извод за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен.

С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. З. А., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение № 62-ОК от 19.06.2026г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението НЕ подлежи на обжалване.